

HUDBA VE SMOLNICI

2016

KONCERT

PĚVECKÝ SBOR HARMONIE LOUNY

sbormistr Jiří Kurka

TRIO CUM AMORE

Kateřina Štolová – zpěv,
Martina Podaná – varhany, klavír,
Miroslav Sochr – zpěv
Karel Ploranský – průvodní slovo

sobota 22. 10. 2016 v 16.00 hod.
v kostele sv. Bartoloměje
ve Smolnici

PROGRAM

Hospodine, pomiluj ny	Kde domov můj	F. Škroup
Svatý Václave	Chudoba	A. Dvořák
Ktož jsú boží bojovníci	Rozlučení	
Jist. kancionál	Ach, není tu	
Mocný bože M. Luther	Milenka travička	
Ave Maria A. Dvořák	Za naším huménkem	Z. Lukáš
Zpívejte Hospodinu	Modlitba pro Martu	J. Brabec
Při řekách babylonských	Oda na radost	L. Beethoven
Česká píseň B. Smetana		
Věno		
Rodná zem E. Suchoň		

Nútecký kraj

Vstupné je dobrovolné, výtěžek bude použit na opravu
kostela sv. Bartoloměje., číslo bankovního účtu: 203178802/0300

SPOLEK SV BARTOLOMĚJE VE SMOLNICI o.s.
IČO: 270 13 227, IČO: 270 13 227, zapsán KS Ústí n.L., odd.L.vl.55551,
Smolnice 1, 439 14, e-mail: hvrchlavka@volny.cz

Eugen Suchoň

Autor první slovenské opery *Krútnava*, která měla premiéru v Bratislavě v prosinci 1949. Dílo, vytvořené na základě novely Mila Urbana, si jako jedno z nejúspěšnějších opusů slovenské hudby našlo cestu i na zahraniční operní jeviště. Ve svých skladbách vycházel ze slovenské lidové melodiky. K Suchoňovým výrazným dílům patří kromě *Krútnavy* také kantáta *Žalm zeme podkarpatskej*, symfonické variace *Metamorfózy* či první slovenské hudební drama *Svätopluk* (1960). Eugen Suchoň se narodil 25. září 1908 v Pezinku. Ve dvanácti letech začal studovat hru na klavír v Bratislavě, o třináct let později svoje vzdělání završil absolvováním studia skladby u Vítězslava Nováka. Veřejnosti se Suchoň představil již ve třicátých letech minulého století symfonickými básněmi, úpravami slovenských lidových písní pro sbor a orchestr, sonátami a hudebními cykly.

František Škroup (3. červen 1801 – 7. únor 1862)

Narodil se v rodině osického kantora a skladatele Dominika Josefa Škroupa který jej v hudbě a zpěvu vzdělával od mala. Vystudoval gymnázium v Hradci Králové. Studia v Praze na filosofické fakultě a právech nedokončil, protože převážily jeho hudební a divadelní zájmy a společenské styky. Zkomponoval první české opery *Dráteník*, *Oldřich a Božena* a *Libušin sňatek*. Stal se druhým a v roce 1837 prvním kapelníkem Stavovského divadla. Byl výborným dirigentem a skladatelem českých písní a sborů. Nesmrtelnost mu zajistila hudba ke frašce Josefa Kajetána Tyla *Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka*, ve které při premiéře konané 21. prosince 1834 poprvé zazněla píseň slepého žebračka Mareše **Kde domov můj**, která se později stala českou národní hymnou.

Martin Luther (10. listopadu 1483 - 18. února 1546)

Byl německý teolog, kazatel a reformátor, zakladatel protestantismu, autor řady duchovních, politických, pedagogických spisů, církevních písní a překladů. Jeho nejvýznamnějším dílem je překlad Bible do němčiny.

Zdeněk Luikáš (21. srpna 1928 Praha – 13. července 2007) byl český hudební skladatel. Patřil k nejhranějším a nejzpívanějším českým skladatelům vážné hudby 2. poloviny 20. století, je autorem více než 350 skladeb. Vystudoval pedagogiku. V letech 1953 – 1963 byl producentem stanice Českého rozhlasu v Plzni a sbormistrem sboru Česká píseň. Byl silně ovlivněn lidovou hudbou a jeho tvorba se soustředí převážně na vokální hudbu. Jeho práce, které zahrnují sedm symfonií, několik oper, nespočet oratorií a kantát, jakož i desítky sborových skladeb, byly mnohokrát oceněny v zahraničí. Roku 1996 stál spolu se Sylvií Bodorovou, Lubošem Fišerem a Otmarem Máchou u zrodu skupiny autorů Quattro. Quattro se věnovalo plně skladbě, a proto bylo schopno rychle odpovědět na každé inspirativní pověření.

Jindřich Brabec (25. května 1933 Praha – 5. července 2001 tamtéž) byl český hudební skladatel a publicista, manžel profesorky Radoslavy Kvapilové Brabcové, lingvistky a bývalé rektorky Literární akademie Josefa Škvoreckého

Je autorem mnoha známých písní, například *Modlitba pro Martu* (srpen 1968, text Petr Rada) nebo *Malovaný džbánku*. Hrál na vícero hudebních nástrojů a byl členem několika hudebních těles. Byl také dramaturgem Českého rozhlasu (1965–1971).

Antonín Leopold Dvořák (8. září 1841 v Nelahozevsi - 1. května 1904)

byl jeden z nejvýznamnějších hudebních skladatelů všech dob a je světově nejproslulejším a nejhranějším českým skladatelem vůbec. Dvořákova symfonická díla jsou obvyklou součástí repertoáru významných orchestrů a jsou hrána na festivalech vážné hudby po celém světě. Síla jeho melodické invence uchvacuje dodnes odborníky i laiky a brala dech i skladatelovým současníkům (je znám Brahmsův výrok: „Dvořákova témata pro vedlejší myšlenky by mně docela stačila i na myšlenky hlavní...“). Proslavil se svými symfoniemi a velkými vokálně-instrumentálními skladbami, neméně však i komorní hudbou a operami. Dvořák je čelným světovým představitelem tzv. klasicistně-romantické syntézy

Ludwig van Beethoven (17. prosince 1770, Bonn – 26. března 1827, Vídeň – Alservorstadt) byl významný německý hudební skladatel, dovršitel první vídeňské školy klasicistní hudby. V průběhu svého života rozvinul klasicistní slohové a formové prostředky do svého individuálního hudebního stylu a otevřel tak dveře nové hudební epoše – romantismu. K jeho nejslavnějším dílům patří 3., 5., 6., 7. a 9. symfonie, monumentální mše *Missa solemnis*, opera *Fidelio*, houslový koncert D dur op. 61, řada klavírních skladeb (*Císařský koncert*, sonáty *Měsíční svit*, *Appassionat Patetická*, skladba *Pro Elišku*) a další skladby.

Bedřich Smetana (2. března 1824 Litomyšl^[1] – 12. května 1884 Praha) byl významný český hudební skladatel období romantismu.

Pocházel z poměrně zámožné sládkovské rodiny, ale od raného mládí věnoval hudbě, zejména hře na klavír a kompozici. Po studiu u Josefa Proksche od roku 1847 působil v Praze jako koncertní klavírista a hudební pedagog. V letech 1856–1861 pobýval jako dirigent a učitel hudby v švédském Göteborgu. Po návratu do Prahy se mnohostranně zapojil do českého společenského a kulturního života, a to i jako hudební kritik, jak první kapelník Prozatímního divadla v letech 1866–1874, avšak zejména jako operní skladatel. V padesáti letech věku zcela ohluchl, ale i po ztrátě sluchu dokázal složit řadu vrcholných děl. Jeho choroba se postupně zhoršovala, až přešla v šílenství; zemřel v pražském ústavu pro choromyslné. Svými osmi dokončenými operami různých žánrů položil základ českého repertoáru; největší popularity, a to i ve světě, dosáhla komická opera z venkovského prostředí *Prodaná nevěsta*, která je považována za prototyp české národní opery. Z dalších skladeb jsou nejznámější cyklus symfonických básní *Má vlast* a smyčcový kvartet č. 1 moll „Z mého života“, jež jsou zásadními příspěvky do vývoje těchto žánrů. Vedle toho napsal také četné klavírní skladby a vokální díla pro sbor. Ačkoli jeho působení i tvorba vyvolávaly bouřlivé polemiky, stal se Bedřich Smetana ještě za svého života předním reprezentantem české hudby národní kultury vůbec. Je tradičně označován za zakladatele moderní české národní hudby a výrazně ovlivnil následující generace českých skladatelů.